

## Diakenwijding Wim Kremer, St. Catharinakathedraal, Utrecht, 1 oktober 2022

Broeders en zusters in Christus Jezus onze Heer, de lezing uit het Evangelie volgens Lucas staat bol van de verrassingen. Ik ga ze niet allemaal noemen. Vreest u daarom niet voor de duur van de preek.

Wat bijvoorbeeld onverwacht is, dat is de manier waarop Jezus zegt tegen Zacheüs dat Hij vandaag in zijn huis te gast *moet* zijn. Dat klinkt bijna cru of zelfs brutaal. Wij zouden beleefd vragen: 'zou ik wellicht bij u kunnen komen eten?' of iets dergelijks. In het originele Grieks staat voor het woordje moet 'deĩ'. En dat komt bij Lucas heel vaak voor in een specifieke betekenis. Dit 'moeten' is hier een uitdrukking van Gods wil. Hij wil bij Zacheüs binnenkomen, niet alleen in zijn huis maar vooral in zijn hart. Jezus wil bovendien dat Zacheüs Hem als apostel en evangelist gaat volgen. Wij kennen hem als zodanig onder de naam Matteüs.

Het verlangen dat in God leeft, legt Hij spiegelbeeldig ook in het hart van degenen die Hij roept tot het diaconaat, het priesterschap of het religieuze leven. Of ook tot het huwelijk of iets anders. Dit wordt uitgedrukt met het Griekse woord dat hier met 'moeten' is vertaald. Het is geen dwang. Verlangen is immers willen. De geroepene kan nee zeggen. God laat de vrije wil altijd intact. Maar het is zo'n sterk en diep verlangen dat je weet dat je er tegenover moet verhouden. Dit diepe verlangen verklaart ook het enthousiaste 'ja' van Zacheüs, als Jezus zegt dat Hij bij hem te gast moet zijn. Hij verlangt immers ten diepste dat Jezus bij Hem zijn intrek neemt.

Dat het voor toeschouwers onverwacht is dat Jezus juist bij Zacheüs te gast wil zijn, is tot op zekere hoogte begrijpelijk. Hij is immers een tollenaar, een belastingambtenaar die voor de Romeinse bezetter van Palestina de belasting int. Bovendien laat hij de Joden meer betalen dan ze verschuldigd zijn. Het surplus stopt hij in zijn eigen zak. De Romeinse bezetter laat dit oogluikend toe, want hij moet toch mensen hebben die bereid zijn om de belasting voor hem te innen.

De wijdeling heeft voor dit Evangelie bij zijn diakenwijding gekozen. Dat moet natuurlijk een reden hebben. Op een of andere manier voel jij, Wim, je persoonlijk tot het roepingsverhaal van Zacheüs aangetrokken. Je herkent er iets in van je eigen roepingsgeschiedenis. Ik neem overigens graag aan dat de reden van je keuze niet is dat er een directe overeenkomst bestaat tussen de houding van tollenaars en die van dierenartsen.

Een eerste reden is dat je je evenals Zacheüs onverwacht van je roeping tot het ambt van diaken bewust bent geworden, al zal het verlangen ernaar mogelijk wel ergens in je innerlijk hebben gesluimerd. Want je zet je al vele jaren in voor je geloofsgemeenschap te De Bilt als vrijwilliger en als leider van gebedsvieringen. Onverwacht werd je je ervan bewust dat Christus bij jou in huis en in jouw hart een bijzondere plek wilde hebben en je als diaken wilde.

Je roeping tot het ambt van diaken kwam waarschijnlijk ook wel onverwacht voor je echtgenote, je zoons, je collega's aan de faculteit diergeneeskunde en je studenten. Je hebt mij echter meermaals verteld dat je roeping voor hen geen onaangename verrassing was en bij je collega's en studenten grote nieuwsgierigheid in de positieve zin van het woord heeft losgemaakt. Je gezin staat bovendien erg positief tegenover

die roeping, die zo onverwacht uitkwam bij jou. Zij zijn er door in hun geloof gegroeid en meer bij de Kerk betrokken geraakt.

De schilder Caravaggio, die erom bekend staat dat hij graag met lichteffecten werkt, heeft een prachtig schilderij van de roeping van Zacheüs gemaakt. Hij laat vanuit het gezicht van Jezus een bijzonder licht vallen op dat van Zacheüs, die achter een tafel volgestapeld met geld zit. Dit licht staat voor de liefde van Christus die het hart van Zacheüs raakt en die hem zozeer in vuur en vlam zet dat hij besluit om ogenblikkelijk en onverwacht ja te zeggen op zijn roeping tot apostel. Zo ben jij ook, Wim, onverwacht geraakt door je roeping tot het diaconaat, dat zeer sterke verlangen naar dit ambt, waarmee God zijn wil met jouw leven tot uitdrukking heeft gebracht.

De wijding tot diaken brengt bij jou een directe verandering tot stand in je zijn. De wijding drukt een merkteken op je ziel, die er ook in het eeuwige leven na de dood, niet meer vanaf zal gaan. Je wordt namelijk door de diakenwijding zodanig intens met Christus verbonden dat je zijn dienstbaarheid tegenwoordig zult stellen onder de mensen die aan je zorgen zullen worden toevertrouwd.

Deze dienstbaarheid kent drie facetten. Op de eerste plaats de dienst van de verkondiging. Je zult als diaken onder meer ook de homilie in de Eucharistieviering kunnen verzorgen. Aan de verkondiging van Christus is grote behoefte, omdat Hij in onze samenleving bijna onbekend is geworden. Op de tweede plaats de dienst van de liturgie, door je dienstwerk als diaken aan het altaar. Op de derde plaats de dienst van de diaconale liefdeswerken. In onze neoliberale kapitalistische wereld zorgen hoger-opgeleiden goed voor zichzelf, maar vragen mensen aan de onderkant zich wanhopig af hoe de eindjes aan elkaar te knopen.

Beste Wim, er is voor diakens buitengewoon veel werk te verzetten. We hopen en bidden dat je als diaken iets van het diepe verlangen om Christus te volgen, dat jouw eigen innerlijk heeft geraakt, aan veel mensen zult kunnen doorgeven. Amen.